

Se, det er jo en relativt alvorlig sag, for det er jo en sag, der viser – hvis det er rigtigt – at denne besættelsesmagt, som Danmark er en del af, handler i lodret strid med Genèvekonventionen; så det er en gemen likvideringsmagt. Derfor må alle da være interesseret i, at denne sag bliver undersøgt, og derfor har vi stillet et spørgsmål til statsministeren, der lyder:

»Vil statsministeren, eventuelt efter henvendelse til de øvrige koalitionsstyrker, redegøre nærmere for de begivenheder i Irak, som blev omtalt i et RB-telegram den 5. maj kl. 2.33 og vist i TV-Avisen på DR samme aften, samt oplyse om koalitionsstyrkernes politik med hensyn til bevågenhed at likvidere sårede og ukampdygtige modstandere selv i situationer, hvor disse er fjendtlige kombattanter?«

Hvad lyder så statsministerens svar? Statsministerens svar lyder – jeg vil oplæse det, det er indhentet fra Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet, men det er jo statsministeren, der har skrevet under, så det er jo på hans ansvar, at det bliver afleveret:

Kl. 15.30

»Regeringen lægger afgørende vægt på, at det danske bidrag til den multinationale sikringsstyrke i Irak opererer i fuld overensstemmelse med Danmarks forpligtelser i henhold til den humanitære folkerets regler. Dette er en politik, der efter regeringens oplysninger deles af de øvrige koalitions partnere.

Regeringen har ikke yderligere oplysninger at tilføje til det nævnte telegram og indslag i TV-Avisen den 5. maj 2004.«

Hvad er det, der bliver sagt her? Det, der bliver sagt, er, at stillet over for en konkret begivenhed, hvor man må sige, at der i hvert fald er mistanke, ikke noget dokumenteret, men i hvert fald en konkret mistanke om et fuldstændig eklatant brud på Genèvekonventionen, der meddeler regeringen: Vi har tillid til vores koalitions partnere, og vi gider i øvrigt ikke undersøge det; vi har ikke lyst til at undersøge det, det vil vi ikke bruge kræfter på, slut; den sag er afsluttet for vores vedkommende.

Det er klart, at med en sådan iver efter at undersøge brud på Genèvekonventionen fra øvrige besættelsesmagters side, pådrager man sig et medansvar; det kan ikke undgås. Det kan ikke undgås, at man på alle punkter, inklusive moralsk, pådrager sig et medansvar, når man i den grad nægter at forholde sig til den slags konkrete episoder.

Det er jo ikke et enkeltstående tilfælde.

Da vi spurgte om, hvordan regeringen forholdt sig til, at amerikanerne var ved at stjele løs af irakernes penge, svarede man: Vi blander os ikke i de andre besættelsesmagters økonomiske dispositioner.

Da vi spurgte om behandling af fangerne, sagde man: Vi har fuld tillid til, at fangerne bliver behandlet ordentligt.

Vi spurgte om Falluja, vi kan jo tage eksemplet; vi spørger – det er spørgsmål nr. 51:

»Mener ministeren i forlængelse af spørgsmål 18, at offensiven i Fallujah, der blev udløst af drabene på fire amerikanske sikkerhedsfolk, har været gennemført i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet?« Proportionalitetsprincippet er et grundfæstet princip i denne her sammenhæng.

Og hvad lyder svaret? Svaret lyder: »Alle udenlandske tropper i Irak er forpligtet til at overholde proportionalitetsprincippet.« Punktum, slut.

Men det var ikke det, der var spørgsmålet. Spørgsmålet var, om man mener, at det skete i Falluja. Og igen er svaret: Vi lukker øjnene, vi lukker ørerne, vi lader amerikanerne dræbe alle dem, de vil, vi lader dem tortere dem, de vil, vi lader englænderne dræbe dem, de vil, vi lader englænderne tortere dem, de vil, og vi siger bare: De har forpligtelse til at opføre sig ordentlig, og vi vil i øvrigt ikke undersøge sagen.

Efter vores mening er det ganske ansvarspådragende, og det er klart, at med en så manglende interesse i at få undersøgt de ting, der foregår, kan vi selvfølgelig under ingen omstændigheder støtte en fastholdelse af de danske soldater.

Nu kan man selvfølgelig sige: Nå ja, men altså o.k., det er Enhedslisten osv., det er jo sikkert alt sammen helt forkert.

Så lad os lave en lille test, lad os stille udenrigsministeren et fuldstændig enkelt spørgsmål – vi kan også stille det til forsvarsministeren: Kan udenrigsministeren eller forsvarsministeren garantere, at ingen af de fanger, som Danmark har udleveret til englænderne, og som vi ifølge Genèvekonventionen har ansvaret for, har været udsat for overlast i briternes varetægt? Er det en garanti, vi kan få herfra? For det er ikke en garanti, vi har kunnet få udenrigsministeren eller statsministeren eller forsvarsministeren til at indhente. Det har åbenbart ikke været et emne man syntes har været interessant nok.

Jeg håber, udenrigsministeren vil svar på spørgsmålet. Jeg frygter dog, at det ikke er til-